

Van idee naar uitvoering, Nanou Lisette Germain

Op 28 mei 2016 heeft coupeuse **Nanou Lisette Germain** haar prijswinnende jurk geshowd op het Europese meesterkleermakerscongres in het Oostenrijkse Innsbruck. Samen met een aantal andere kleermakers vertegenwoordigde ze daar Nederland. Op het BMA congres, in april in Utrecht, behaalde de jurk al een 7,8 in de categorie avond- en bruidskleding en won Lisette de vakgenotenprijs voor de mooiste creatie van de dag. Hier haar verslag van het maken én het showen van de jurk in Oostenrijk.

“Het idee voor deze jurk komt van het biespatroon van een stoel. Ik vroeg me af: wat zou er gebeuren als je het patroon om een lijf heen zou vormen?”

Hoe vertaalt de platte vorm zich in een driedimensionale vorm? Het idee voor de jurk was geboren.

De jurk was een vrij werk en is gemaakt voor Elisabeth Kooy, een zangeres. Zij wilde graag een blauwe jurk. De uiteindelijke stofkeuze is een nachtblauw polyester met een nylon glansdraad geworden, en een crème katoenen satijn geworden. Eerst maar eens bepalen hoeveel stof (én tijd) ik nodig zou hebben. Dus ben ik begonnen met het maken van een proef van het vlechtwerk. Na wat

rekenwerk wist ik dat ik zou uitkomen op acht meter blauwe en twee meter witte stof. Daarnaast wist ik dat ik veel tijd kwijt zou zijn aan de jurk. Alleen met het vlechtwerk zou ik al op 35 uur

uitkomen. En dan begint het monnikenwerk. Alle bandjes moesten worden gesneden, gelamineerd, gelockt, geperst en met de hand gefixeerd om terugklappen te voorkomen. Ieder bandje nam 45 minuten in beslag. Reken maar uit hoeveel tijd 70 bandjes dan kosten... Nadat alle bandjes klaar waren, ben ik op een pop gaan vlechten, om vervolgens de noodzakelijke naden tijdelijk met organza vast te zetten. Het

geheel zette ik vervolgens aan de rok. De rokzoom heb ik rond verwerkt en aan de tussenrok opgehangen. De voering moest ik met de hand aan de zoom zetten.

Een leuke uitdaging was de rits. Die mocht het grafische beeld natuurlijk niet verstoren. Om dat voor elkaar te krijgen, heb ik de blauwe bandjes over de rits laten lopen en vastgezet onder de witte bandjes. Zo kon ik de rits volledig laten verdwijnen. Het was fantastisch om aan deze jurk te werken. De waardering van mijn collega-kleermakers maakt het extra bijzonder. En de kers op de taart was natuurlijk dat mijn jurk mee mocht naar het EMTC, het grootste meesterkleermakerscongres van Europa.

Reisverslag Innsbruck

Omdat ik liever niet vlieg, betekende dat een tweedaagse treinreis, met overnachting in Kufstein, naar Innsbruck voor het EMTC, een tweejaarlijks congres, dat steeds in een ander (Duits

sprekend) land wordt gehouden. In 2018 is Nederland weer aan de beurt! In de Wirtschaftskammer wordt ik ontvangen door de assistent van Wolfgang Muth, de organisator van de modeshow. Met alle egards, en met de nodige luchtkussen, word ik aan de andere modellen voorgesteld als het model uit Holland, alsof ik een soort topmodel ben.

Dan begint het lange wachten. Eerst de koffers maar naar het hotel brengen en de stad even snel bekijken. Vervolgens naar de voorbespreking, waar blijkt dat ik, naast een jurk van Janti en mij, ook de blauw-witte jurk zelf moet showen. Daarna backstage verder wachten tot de show.

Backstage kan ik mooi bekijken wat de andere landen zoal showen. Alles is uiteraard prachtig gemaakt, want ieder land wil graag goed voor de dag komen en laten zien wat het te bieden. Nederland maakt indruk vanwege de creatieve en vernieuwende inzendingen. En dan gaat het ineens snel. Iedereen in de kleding. Fotografen beginnen backstage foto's te maken. Met de andere modellen op volgorde staan. Een cue, een duwtje van de backstagecoördinator en go! Superconcentratie, want de blauw-

witte jurk is veel te lang voor me. Maar het gaat goed. Iedereen klapt. Einde van de catwalk, pose, tellen 1-2-3-4. Nog een pose 1-2-3-4, de fotografen maken foto's. En terug.

Backstage, ik heb het gered. Nu snel die jurk uit. In drie minuten moet ik weer op. Gelukkig zijn er kleedsters. Op 12 cm hakken me in de correctie-onderjurk wurmen. Snel de rest aan. Rits dicht, mijn naam wordt al opgeroepen. Snel snel, je moet op. Een diepe zucht en daar ga ik weer, nu in de jurk die ik samen met Janti heb gemaakt.

Alles gaat goed en ik kom weer backstage, terwijl Nederland de laatste modellen laat zien en de andere landen

volgen. Aan het einde van de show lopen we met zijn allen het defilé en dan is het klaar. Ik kleed me om en ga naar het hotel om daar te horen hoe de show er uit zag. De champagne had rijkelijk gevloeid, hoorde ik, en er waren prominenten ingevlogen per heli. En dan ben je eigenlijk maar blij om weer naar huis te gaan. Trotse man en kinderen die je opwachten op het station. En dan lekker met een kopje koffie in je atelier nog eens naar die mooie jurk kijken."

Voor meer informatie over over het afgelopen Meester kleermakers congres zie: www.modeambachten.nl

Fotografie: Bernadet Kruidhof